

skatte Andelsforeningerne, og Opmærksomheden blev da specielt henledt paa Jydsk Andels- og Foderstofforretning, der har tjent store Beløb, det blev fremdraget i Udvalget fra Socialdemokraternes Side, men vi fandt aldeles ikke nogen Tilslutning i saa Henseende fra det konservative Folkeparti, som ogsaa var repræsenteret i Udvalget. Naar de Konservative nu rykker frem og bestemt kræver Beskatning af Brugsforeninger og Andelsselskaber, mener jeg, at det maa betragtes som et Nummer, der skal benyttes ved Valget.

Naar jeg har begæret Ordet, er det ellers væsentligt for at udtale min Beklagelse over den Tale, der blev holdt af det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard), en Tale, som nu blev suppleret i forstærket Grad af det ærede Medlem for Svendborg Amts 7de Valgkreds (Sporon-Fiedler). Det forbyr mig, at det ærede Medlem fra Æbeltoft her i Dag erklærede, at han ikke vilde stemme for Lovforslaget om Ejendomsskyld. Jeg har opmærksomt fulgt den Forhandling, der fandt Sted i Landstinget om dette Lovforslag, og den Tale, der blev holdt af det ærede 1ste Medlem for 8de Kreds (Dalsgaard), en Mand, som jeg troede stod det ærede Medlem fra Æbeltoft nær. Den Tale, det ærede 1ste Medlem for 8de Kreds holdt ved den endelige Behandling af denne Sag, var en Tale, som gjorde Manden Ære. Landstingsmand Dalsgaard udtalte nemlig, at de Folk, som ejer de faste Ejendomme og Jorden her i Landet, har et Privilegium, som de har en betydelig Fordel af, og det kan der ikke tvistes om, medmindre det er rigtigt, hvad der er fremført af den ærede Ordfører i saa Henseende. Dernæst gjorde Landstingsmanden opmærksom paa, at disse Privilegiehavere ikke under Krigen har faaet nogen som helst særlige Skattepaalæg, til Trods for, som det ærede Medlem sagde — og denne Udtalelse vil jeg gerne have ind i Folketingstidenden —, at mange af Besidderne af de faste Ejendomme heldigvis har haft særdeles gode økonomiske Kaar under Krigssituationen. Dette er altsaa ikke mine Ord, men den Begrundelse, som den ærede 1ste Landstingsmand for 8de Kreds gav som Begrundelse for Vedtagelsen af dette Lovforslag. Det ærede Medlem fra Æbeltoft er sikkert ude af Stand til at bestride Rigtigheden af, at saa godt som alle Ejendomsbesiddere her i Landet har tjent store Penge under Krigen, Ejendommene i Byerne saavel som paa Landet er steget betydeligt i Værdi, og det er ganske uri-

meligt at gøre store Ophævelser over den ganske ringe Skat, som paaføres Ejendomsbesidderne, det drejer sig kun om en Forhøjelse af 55 Øre af 1,000 Kr.s Ejendomsskyld. Det er jo ikke noget Beløb, som kan spille nogen stor Rolle; her i København vil det antagelig betyde, at der bliver lagt en Skat af 5 Kr. eller deromkring paa en 4-Værelses Lejlighed om Aaret, og selv om Huslejeloven har sat en Spærring for Huslejens Stigning, er Huslejen alligevel steget ganske betydeligt de allerfleste Steder, og det er, synes jeg, ganske naturligt, at Finansministeren har krævet dette Lovforslag vedtaget.

Jeg vil i alle Tilfælde takke Finansministeren, fordi han saa bestemt har fastholdt, at dette Lovforslag skulde følge de andre. Jeg tror ogsaa, at det i al Almindelighed vil gøre et godt Indtryk paa de mange Mennesker her i Danmark, som ikke er i Besiddelse af fast Ejendom, at man fører dette Lovforslag igennem, og det vil ogsaa gøre et godt Indtryk hos den store Masse Mennesker, som ikke uden Grund synes, at Landbruget er blevet behandlet meget lempeligt under Krigen i skattepolitisk Henseende. Jeg tror, at dette Lovforslag om Ejendomsskyld vil ramme ganske godt hos de store Godsejere, men de store Godsejere har ogsaa haft meget store Indtægter, og det er kun rimeligt, at Staten henter en ringe Part deraf. Efter min Formening kunde Finansministeren godt have krævet betydeligt mere, end han har krævet i dette Lovforslag. Jeg forstaar godt, at Højre ivrer saa voldsomt mod dette Lovforslag, for al Skat paa fast Ejendom er jo en Slags Ekspropriation. Det konservative Folkepartis Fører i Landstinget, den ærede 2den Landstingsmand for 2den Kreds, Piper, har bl. a. begrundet sin Modstand mod dette Lovforslag paa følgende Maade: Man eksproprierer en Del af Ejendommens Værdi, man tager altsaa en Del af Ejendomsformuen, naar man forhøjer Ejendomsskatten. Det er altsaa en rent principiel Indvending mod Loven, der gøres fra konservativ Side i Landstinget, den, at man ikke maa røre ved Ejendommen, ikke forøge Beskatningen paa den, fordi det er en Maade at ekspropriere paa. Jeg er af modsat Opfattelse. Hvis Staten kunde ordne det saaledes, at det offentlige fik Jorden og Produktionsmidlerne i Eje, har jeg ikke noget imod at gaa den Vej.

Det ærede Medlem fra Ærøskøbing (Sporon-Fiedler) gjorde den Indvending mod Lovforslaget, at det ramte uretfærdigt, idet en stor Ejendomsbesidder godt kunde